

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠΑΡΤΑΛΗΣ

αχκάλιαζε με
άντα και πάντα

SIANTIGALLERY

ένα τρυφερό αποτέλεσμα
μέσα από πράξεις βίας

Η ατομική μου έκθεση στη SIANTI gallery, τον Μάρτη του 2025, με τίτλο «**Αγκαλιαζέ με / άναξ ιακ άναξ**» και υπότιτλο «**ένα τρυφερό αποτέλεσμα μέσα από πράξεις βίας**» είναι μια αναδρομή στην εργασία μου πάνω στο άγγιγμα των σωμάτων. Η αρχή έγινε μέσα στην καρδιά της πανδημίας covid-19 και ήταν μια αντίδραση στην ποινικοποίηση του αγγίγματος και της κάθε αγκαλιάς. Αφού δε μπορούμε να αγκαλιαστούμε... ας το ζωγραφίσουμε.

Το πρόσωπο, το φύλο, το βάρος, η ομορφιά, η εθνικότητα, η ηλικία, η κοινωνική τάξη των μοντέλων μου που αγγίζονται με αφήνουν αδιάφορο. Ιδιαίτερα στα non finito έργα τα κρύβω όλα αυτά πολύ καλά. Και αυτό είναι σκόπιμο. Δηλαδή πολύ σκόπιμο.

Καθόλου αθώο και καθόλου γλυκό πείραμα. Το λέω αυτό γιατί σήμερα οι αγκαλιές μου μπορεί να μοιάζουν γλυκές. Δεν είναι γλυκές. Είναι όμως τρυφερές. Κι αυτή ακριβώς η τρυφερότητα των αγκαλιών μου έχει προκύψει από πράξεις βίας, όπως είναι η απαγόρευση της κυκλοφορίας, η τρομολαγνεία και η αγραμματοσύνη στα σόσιαλ, η αδιαφορία και τόσα και τόσα άλλα. Για όλους μας. Παντού και πάντα.

Στην έκθεση θα παρουσιαστούν μέρη από τρεις σειρές έργων μου οι οποίες, αν και είναι ανεξάρτητες, συχνά αλληλοκαλύπτονται:
Η σειρά «**Carré-Carré**» (ζωγραφική, κινηματογράφος / 2019-2025),
η σειρά «**Raku-Raku**» (κεραμική, κινηματογράφος / 2022-2025)
και η σειρά «**Έρωσ κατοπτρικός**» (ζωγραφική, γλυπτική / 2024-2025).

Θα παρουσιαστούν επίσης δύο **Ερωτικά λάβαρα** μεγάλων διαστάσεων (ελαιογραφίες σε ατελάρωτο λινό) μαζί με αρκετούς άλλους ανεξάρτητους **πίνακες ζωγραφικής** που απεικονίζουν κι εκείνοι το άγγιγμα των σωμάτων. Αχ, τα σώματα.

1. CARRÉ – CARRÉ

Θα ξυπνήσω κι άλλα χειμωνιάτικα πρωινά
στην αγκαλιά σου
Ακόμα κι όταν εσύ θα 'χεις φύγει

Το πρώτο μέρος της σειράς «**Carré-Carré**» παρουσιάστηκε και πάλι στη SIANTI gallery πριν από τριάνμισι χρόνια, τον Οκτώβρη του 2021. Ο Μάνος Στεφανίδης που επιμελήθηκε εκείνη την έκθεση της έδωσε τον πολύ εύστοχο υπότιτλο «**Οδηγίες για την αντιμετώπιση του συναισθηματικού πανικού**». Πρόκειται για κινηματογραφικές ταινίες ζωγραφισμένες στο χέρι. Είναι η σημαντικότερη απ' όλες τις άλλες σειρές γιατί υπήρξε ο τροφοδότης τους.

Ο Χάρης Καμπουρίδης σε σημείωμά του αναφέρει μεταξύ άλλων: «Το εικαστικό και κινηματογραφικό έργο του Άγγελου Σπάρταλη, όπως παρουσιάζεται στην ενότητα “Carré-Carré”, είναι εξαιρετικό και ελκυστικό και ως σύλληψη καλλιτεχνική και ως νόημα- περιεχόμενο. Εγκάρδια τον συχαίρω και τον καμαρώνω. Τον ευχαριστώ, επίσης, που έχει όρεξη και έμπνευση σε μια εποχή που όλα σταμάτησαν να δημιουργεί έργα πρωτοπόρα, υβρίδια μεταξύ του κινηματογράφου με το νευρικό μοντάζ και της ζωγραφικής με την δυνατή πινελιά [...]»

Από τεχνική άποψη, το κάθε καρέ των ταινιών μου είναι ένα αυτόνομο και μοναδικό έργο τέχνης, αλλά -με έναν παράξενο τρόπο, αν και ζωγραφισμένο στο χέρι- το κάθε καρέ μοιάζει ταυτόχρονα και με πολλαπλό έργο τέχνης, με αντίτυπο, αφού παρουσιάζει πολύ μεγάλες ομοιότητες με αρκετά από τα υπόλοιπα γειτονικά καρέ της ίδιας ταινίας. Τα ζωγραφισμένα καρέ φωτογραφίζονται ή σκανάρονται ψηφιακά ένα-ένα κι έπειτα προβάλλονται όλα μαζί στη σειρά, με ρυθμό 5 fps (πέντε καρέ ανά δευτερόλεπτο).

Έτσι, παράγεται η αρχική βωβή ταινία (η βασική συχνότητα), της οποίας η διάρκεια είναι συνήθως μικρή (από 10 έως 40 δευτερόλεπτα). Με λούπες, μεταθέσεις, αντιστροφές, αντικατοπτρισμούς και μεγεθύνσεις των αρχικών καρέ της βασικής συχνότητας (χωρίς όμως την παραμικρή ψηφιακή επεξεργασία ή οποιαδήποτε άλλη επέμβαση στις πρωτότυπες εικόνες), με προσθήκη αφήγησης, ήχων και μουσικής, σπανιότερα και φωτογραφιών ή video, μοντάρεται η τελική ταινία, της οποίας η διάρκεια είναι συνήθως πολύ μεγαλύτερη από την αρχική (από 3 έως 5 λεπτά).

Ένα από τα εικοσιπέντε καρέ της ταινίας
«Θερμή αγκαλιά μέσα στο μπλε»

Θερμή αγκαλιά μέσα στο μπλε

(2' 6", Ελλάδα, 2022, 4K UHD)

μία ζωγραφισμένη στο χέρι ταινία του Άγγελου Σπάρταλη

Ένα ερωτευμένο ζευγάρι αγκαλιάζεται και φιλιέται με πάθος μέσα σε ένα μπλε δωμάτιο.

Αφηγείται ο Αλέξανδρος Λογοθέτης.

Τα έργα φωτογράφησε ο Γιάννης Μπούσδογλου.

Η μουσική είναι του Αντώνη Παπασπύρου και ο ηχητικός σχεδιασμός του Βασίλη Μυρσινιά.

Τα αρχικά 25 καρέ της ταινίας είναι ζωγραφισμένα με λάδι πάνω σε χαρτί Hahnemühle, 310gr, έκαστο 30x40εκ.

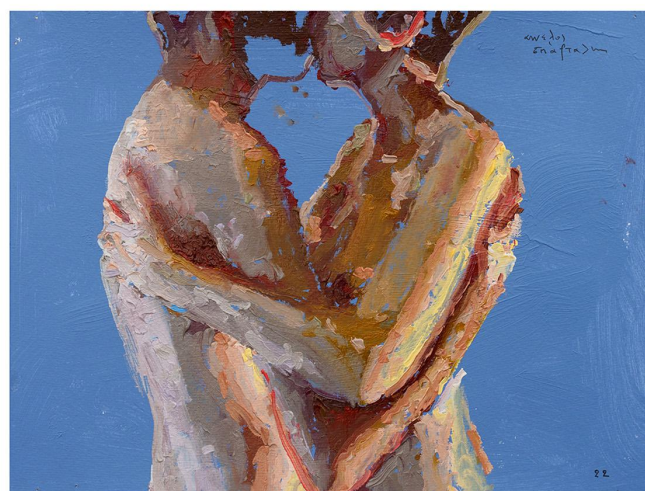
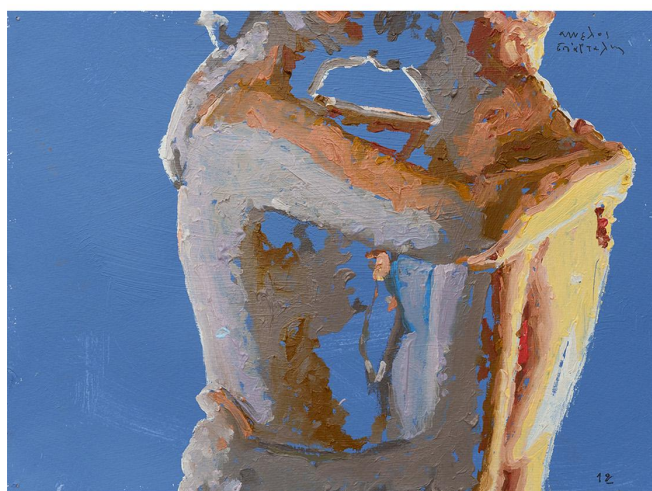
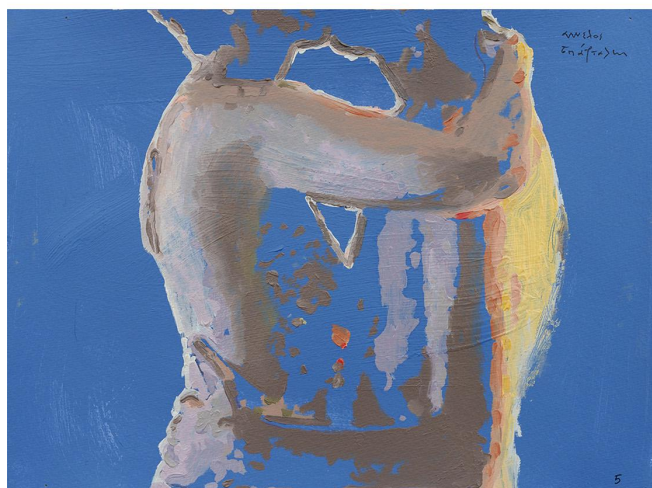
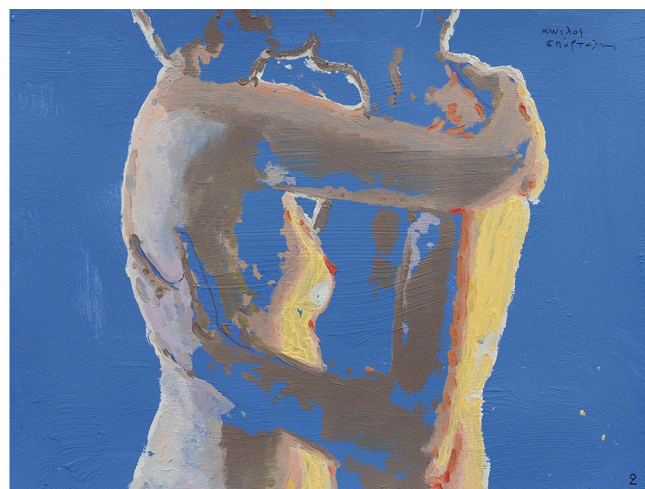
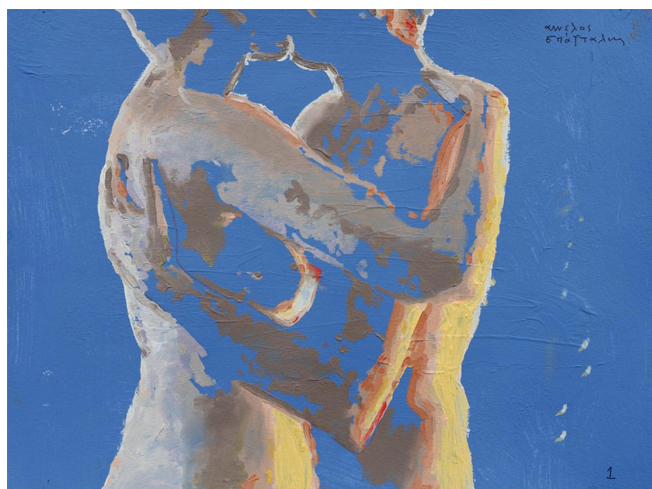
ANIMATED GIF

YOUTUBE

Έξι από τα εικοσιπέντε καρέ της ταινίας →
«Θερμή αγκαλιά μέσα στο μπλε»

Από το σημείο αυτό και μετά, τα αρχικά καρέ των ταινιών της σειράς «**Carré-Carré**» μπορούν να εκτεθούν σε γκαλερί και μουσεία και να διανεμηθούν στο εμπόριο, είτε μεμονωμένα, είτε σε ομάδες περισσότερων του ενός καρέ, καθώς λειτουργούν αρμονικά στον χώρο και ανά δύο, ανά τέσσερα, ανά οκτώ, δεκάξι ή και σε ακόμα μεγαλύτερες ομάδες.

Τα πρωτότυπα ζωγραφισμένα καρέ, λοιπόν, θα σκορπίσουν κάποτε στα πέρατα της γης, όσο η ταινία την οποία αποτελούν θα παραμένει ενωμένη -χάρη στην ψηφιακή τεχνολογία- ψαρεύοντας αέναα θεατές στα άδυτα του YouTube.

Στον κατάλογο της έκθεσης του 2021, ο Μάνος Στεφανίδης σημειώνει μεταξύ άλλων: «Πρόκειται για ένα πολυ-έργο και μία φοβερή ιδέα, εντυπωσιακά εκτελεσμένη και προφητικά έως ενοχλήσεως επίκαιρη του φίλου μου και πνευματικού μου τέκνου -ομού μετά Νικολάου Κούνδουρου- του Άγγελου Σπάρταλη. Ενός αυτοδίδακτου καλλιτέχνη (ζωγράφου-σκηνοθέτη-συγγραφέα-περφόρμερ) και βεβαίως αυθεντικού-λαμπερού ταλέντου. Από τα λίγα, τέτοιου επιπέδου, που διαθέτει ο τόπος. Σ' αυτήν την ενότητα έργων, ο Σπάρταλης επιδεικνύει με χειρουργική ακρίβεια τον τρόπο με τον οποίο το πιο ανθρώπινο, τρυφερό, άδολο, αυθόρμητο πράγμα, ένα φιλί, μια αγκαλιά, μπορεί -υπό ιδιόζουσες συνθήκες- να καταστεί θανάσιμη απειλή. Η επιθυμία, ο έρωτας, να καταστούν θάνατος. Όπως τώρα (σημείωση: εννοεί μέσα στην πανδημία) κακή ώρα. Αλλά και παράλληλα να γίνει θέμα μεγάλης τέχνης. Μιας τέχνης τόσο δικής μας όσο και αυτονόητα παγκόσμιας. Δηλαδή, που να ενδιαφέρει και να αφορά στον κάθε ένα πάνω στον πλανήτη, αφού πρόκειται για την κοινή μας μοίρα [...].»

Ένα από τα δεκαπέντε καρέ →
της ταινίας «Το τέταρτο φιλί»

Το τέταρτο φύλι

φσφσ

01

αν(λο) επάφταλμ

Αγκάλιαζέ με

(5 δευτερόλεπτα, βωβή, λούπα, Ελλάδα, 2024, 4K UHD)
μία ζωγραφισμένη στο χέρι ταινία του Άγγελου Σπάρταλη

Ένα ερωτευμένο ζευγάρι αγκαλιάζεται
και φιλιέται.

Τα αρχικά 25 καρέ της ταινίας είναι ζωγραφισμένα με
λάδι πάνω σε χαρτί Hahnemühle, 310gr, έκαστο 30x40εκ.
Τα έργα φωτογράφησε ο Μανώλης Σκύβαλος.

ANIMATED GIF

Ένα από τα εικοσιπέντε καρέ →
της ταινίας «Αγκάλιαζέ με»

αγκάλιαΤέμε

1835

9

αγκάλιαΤέμε

2. RAKU - RAKU

Σ' αυτό το δωμάτιο
Και σε κάθε δωμάτιο
Τα χέρια των ανθρώπων
θα σχηματίζουν σχήματα διαρκείας

Η σειρά «**Raku-Raku**» αποτελείται από μεμονωμένα κεραμικά και από κεραμικές ταινίες μικρού μήκους, σειρές κεραμικών -δηλαδή- των οποίων οι φωτογραφίες όταν προβληθούν διαδοχικά σχηματίζουν ένα κινούμενο θέαμα, όπως ακριβώς και οι ζωγραφίες της σειράς «Carré-Carré». Εδώ, οι αρχαίες τέχνες της κεραμικής, της χαρακτηριστικής και της ζωγραφικής, συνδυάζονται αρμονικά με την νεογέννητη τέχνη του κινηματογράφου. Η σειρά δημιουργήθηκε σε συνεργασία με το εργαστήριο κεραμικής του Νίκου Μακρυνάκη στη Μυρσίνη Σητείας, με την τεχνική του Raku και του naked Raku, συχνά μαζί και με την χρήση της τεχνικής συγκόλλησης Kintsugi.

Το Raku (Ρακού) είναι μια τεχνική ψησίματος κεραμικών που ξεκίνησε στην Ιαπωνία του 16ου αιώνα. Χαρακτηριστικό του Raku είναι τα θερμικά σοκ στα οποία υποβάλλεται ο πηλός. Τα τρία στοιχεία της φύσης, Γη – Φωτιά – Νερό, παίζουν βασικό ρόλο στη δημιουργία ενός εντελώς διαφορετικού αποτελέσματος κάθε φορά. Το ιαπωνικό ιδεόγραμμα της λέξης Raku σημαίνει «ευτυχία». Η φιλοσοφία του Raku είναι να ευτυχώ, να χαίρομαι την ημέρα, να ζω αρμονικά με τα αντικείμενα και τους ανθρώπους. Το Raku είναι ένας τρόπος ζωής, είναι ένα παιχνίδι που παίζεται με την σοβαρότητα που αποδίδουν στο παιχνίδι τους τα μικρά παιδιά.

«Το Kintsugi (Κιντσούγκι) που σημαίνει «χρυσή ένωση», είναι κι αυτό μία ιαπωνική τεχνική της κεραμικής τέχνης. Ξεκίνησε στην αρχαιότητα από την ανάγκη επιδιόρθωσης σπασμένων πορσελάνινων αντικειμένων. Με τη χρήση χρυσού για τη συγκόλληση, το επισκευασμένο αντικείμενο γίνεται αισθητικά άψογο και συχνά πιο πολύτιμο από το αρχικό. Το Kintsugi, όμως, είναι κάτι περισσότερο από ένα χειροτέχνημα· είναι μια ποιητική μεταφορά για όσα περνούν οι άνθρωποι όταν η ζωή τους γίνεται θρύψαλα, όταν βιώνουν μια επώδυνη κρίση ή μια απώλεια και μετά προσπαθούν να μαζέψουν τα κομμάτια τους με τη μετουσίωση του πόνου. Ένα απλό χειροτέχνημα μοιάζει να εκπληρώνει ένα αρχέγονο όνειρο των ανθρώπων: Να ωριμάζουν και να δυναμώνουν μέσα από τις πληγές και τις ήττες τους, αντί να παραμένουν σπασμένοι». (πηγή: Lohndorf Andrea, Kintsugi)

Αγκάλιαζέ με, naked Raku, 30x40 εκ., 2024 →

Αγκάλιαζέ με στη Μυρσίνη

(3 δευτερόλεπτα, βωβή, λούπα, Ελλάδα, 2024, 4K UHD)
μία κινηματογραφική ταινία από κεραμικά πλακίδια Raku.

Ένα ερωτευμένο ζευγάρι αγκαλιάζεται
και φιλιέται.

Τα αρχικά 15 καρέ της ταινίας είναι κεραμικά πλακίδια
Raku, έκαστο 28x37εκ. Σε συνεργασία με το εργαστήρι
κεραμικής του Νίκου Μακρυνάκη στη Μυρσίνη Σητείας.
Τα έργα φωτογράφησε ο Γιάννης Μπούσδογλου.

ANIMATED GIF

YOUTUBE

Ένα από τα δεκαπέντε καρέ →
της ταινίας «Αγκάλιαζέ με στη Μυρσίνη»
κεραμικό πλακίδια Raku, 28 x 37 εκ., 2024

← Δύο από τα δέκα καρέ της ταινίας «Φίλα με στη Μυρσίνη»
κεραμικά πλακίδια Raku, 28 x 40 εκ., 2024,
σε συνεργασία με το εργαστήριο κεραμικής
του Νίκου Μακρυνάκη στη Μυρσίνη Σητείας.

3. ΕΡΩΣ ΚΑΤΟΠΤΡΙΚΟΣ

Φτερά διαρκείας
Καρδιές διαρκείας
Αγκαλιές διαρκείας

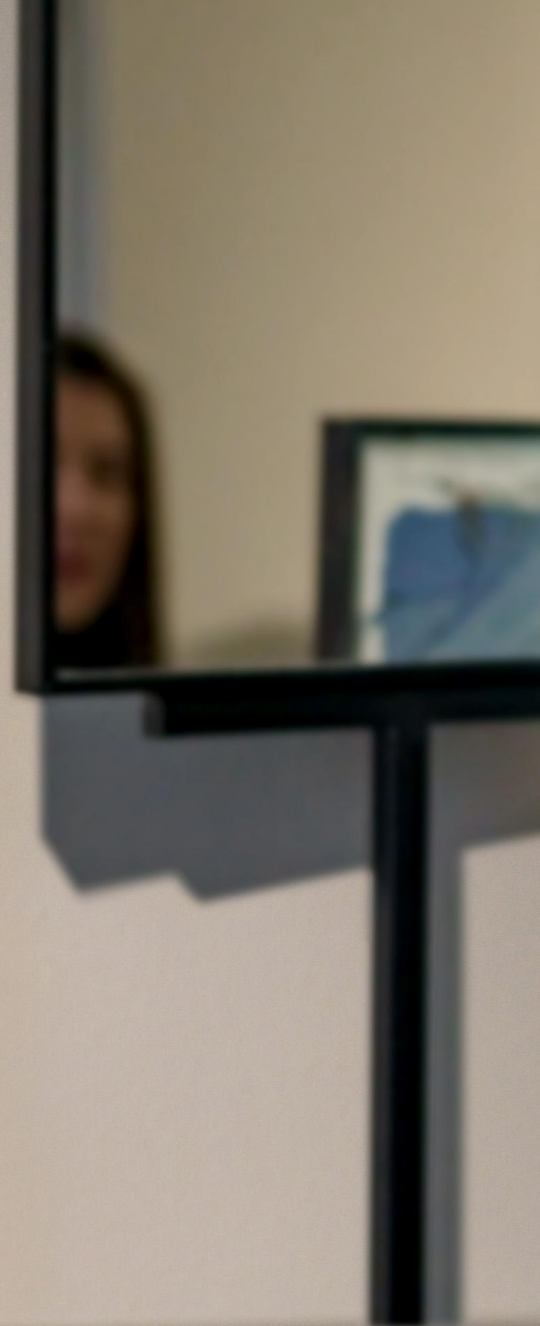
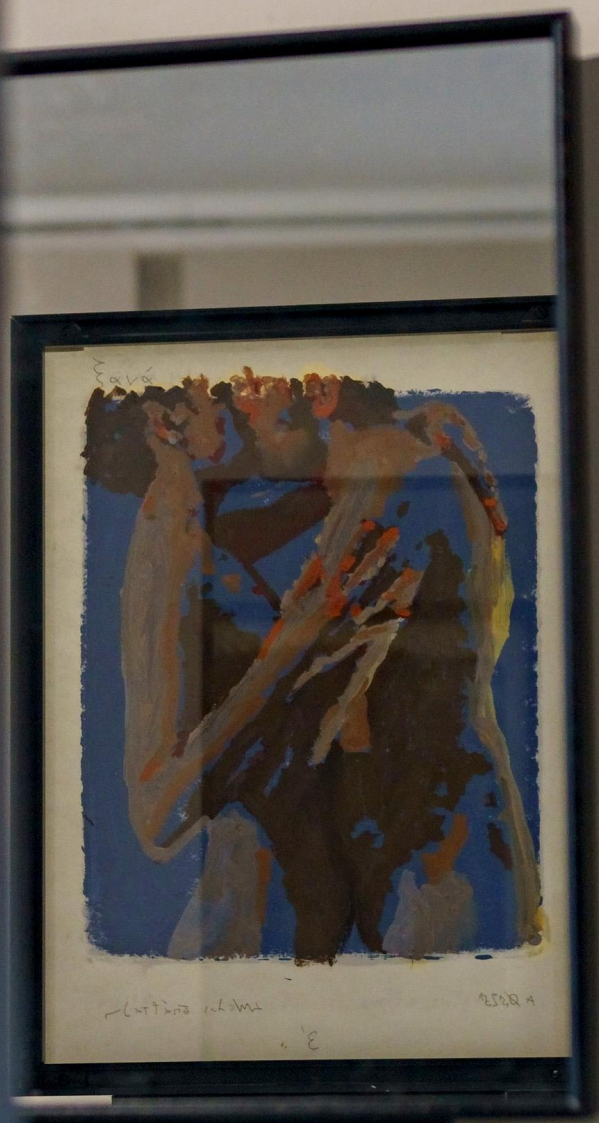
Η σειρά «**Έρως κατοπτρικός**» αποτελείται από αμφιπρόσωπα ζωγραφικά έργα τα οποία, χάρη σε μία εφεύρεση του συλλέκτη Γιώργου Σαμπατάκου, προβάλλουν ταυτόχρονα στα μάτια του θεατή και την μπρος και την πίσω όψη τους, ενώ παράλληλα προβάλλουν μέσα τους και την εικόνα του ίδιου του θεατή.

Η γενική μου ιδέα, ότι χωρίζουμε έναν άνθρωπο ακριβώς για τους ίδιους λόγους που τον ερωτεύτηκαμε και ότι ο έρωτας δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια προβολή του ιδανικού «εγώ» μας πάνω στον άλλο, εφαρμόζεται εδώ σε όλο της το μεγαλείο. Παρ' όλα αυτά, οι κατοπτρικοί μου έρωτες παραμένουν τρυφεροί, αν και η τρυφερότητά τους πηγάζει και πάλι μέσα από πράξεις παραπλανητικές και βίαιες.

Πρόκειται συνολικά για 30 γλυπτά από σίδηρο, τζάμι, καθρέπτες, ακρυλικό και λάδι σε αμφιπρόσωπο χαρτί. Τα γλυπτά αυτά έχουν σχήμα στήλης που διακλαδίζεται στην κορυφή της στα δύο.

Η σειρά «**Έρως κατοπτρικός**» χωρίζεται σε τρεις ομάδες των 10 γλυπτών η κάθε ομάδα. Η ομάδα **A** έχει τον τίτλο «**Φίλα με**» (μπρος) «**ξανά**» (πίσω)», η ομάδα **B** έχει τον τίτλο «**Αγκάλιαζέ με**» (μπρος) «**ξανά και ξανά**» (πίσω)» και η ομάδα **Γ** έχει τον τίτλο «**Εσύ με ξέχασες και έφυγες μακριά**» (μπρος) «**αλλά εγώ σε θυμάμαι**» (πίσω)». Οι τίτλοι στις πίσω όψεις των έργων είναι γραμμένοι ανάποδα, έτσι ώστε μέσα από τους καθρέπτες να διαβάζονται ίσια.

Δάσος Ερώτων Κατοπτρικών (λεπτομέρεια) →
Η φωτογραφία είναι του Γιάννη Μπούσδογλου

Εσύ με βέβαιες και έφυγες μακριά

1925

3'

αμέτοχος σπάταλη

αγγελοσ 3ο 3ο 3ο 3ο

3ο 3ο 3ο

3

αγγελος 3ο 3ο 3ο

Ο αδελφός εν όπλοις Γιώργος-Ίκαρος Μπαμπασάκης, αναφερόμενος στους κατοπτρικούς μου έρωτες, σημειώνει χαρακτηριστικά:

«Η πιο μοντέρνα φράση για την πιο μεταμοντέρνα, τη σημερινή, φάση του έρωτος είναι τούτη: “Das Selbstbewusstsein erreicht seine Befriedigung nur in einem anderen Selbstbewusstsein” [Hegel, *Phänomenologie des Geistes*, εκδ. Suhrkamp, σ. 144]

«Η αυτοσυνειδησία επιτυγχάνει την ικανοποίησή της μόνο μέσα σε μια άλλη αυτοσυνειδησία» [Έγγελος, *Φαινομενολογία του νου*, μτφρ. Γιώργος Φαράκλας, εκδ. Εστία, σ. 185]. Όθεν, ο έρωσ είναι η κατοπτρική δεξίωση της αγαπημένης από τον αγαπημένο και αντιστρόφως, η απόλυτη αλληλοπεριχώρηση, το χώσιμο/χάσιμο/χύσιμο δύο εγώ στο ευγενές καμίνι του πάθους έως την απόλυτη συγχώνευσή τους. Όλα τα άλλα είναι μικροαστικός φιλισταϊσμός και ιλαρό ντεμοντέ».

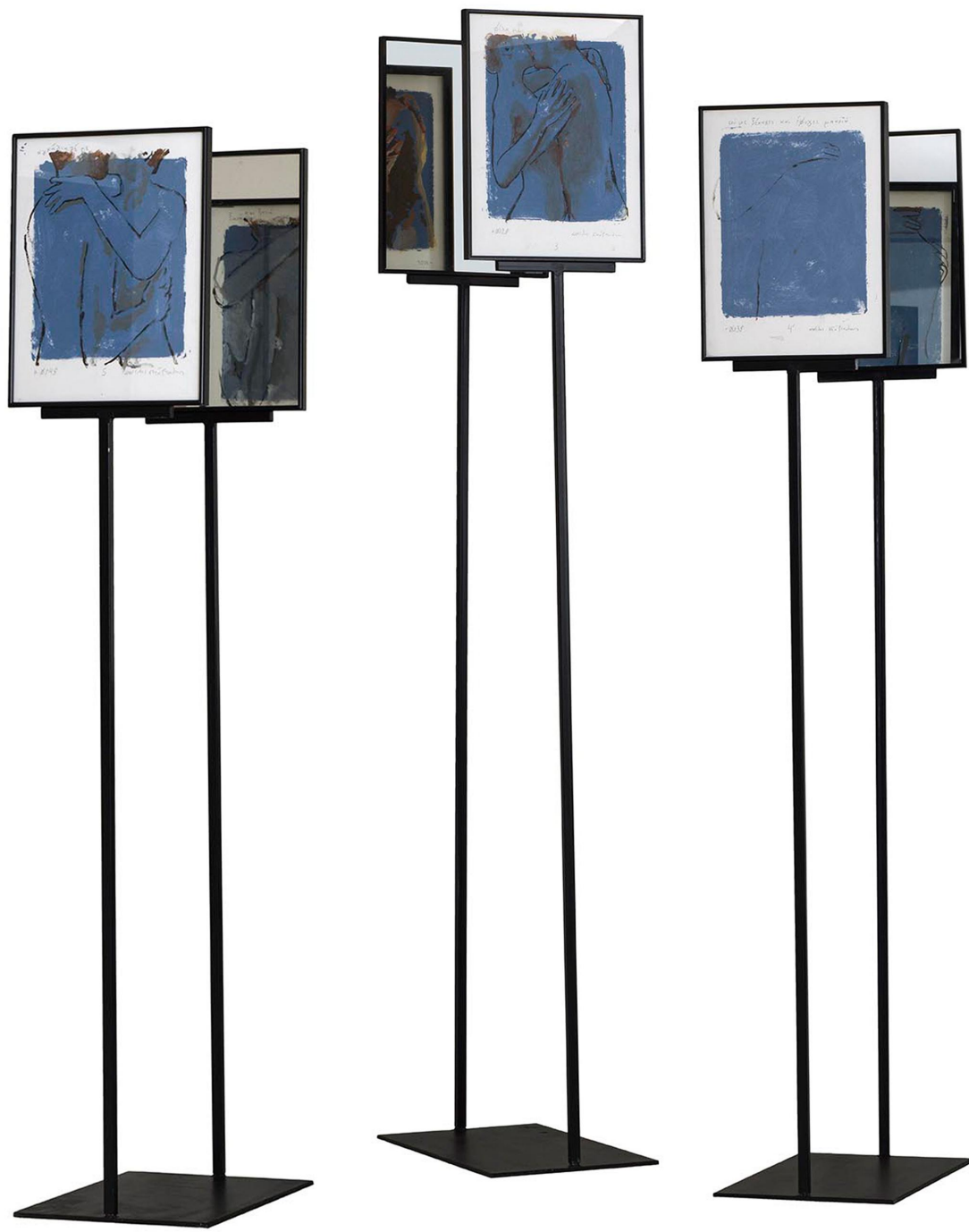
← Έρωσ κατοπτρικός Γ-3
μπρος και πίσω όψη (λεπτομέρεια)

Ἔρως κατοπτρικός Α-10
μπρος και πίσω όψη (λεπτομέρεια)

Δάσος Ερώτων Κατοπτρικών →

Τρεις Έρωτες Κατοπτρικοί, 30 x 50 x (160/175/190) εκ. έκαστος, λάδι και ακρυλικό σε αμφιπρόσωπο βαμβακερό χαρτί Hahnemühle 308 gsm, μέταλλο, γυαλί, καθρέπτες, 2024. Η κατασκευή στηρίζεται σε εφεύρεση του Γιώργου Σαμπατάκου. Η φωτογραφία είναι του Οδυσσέα Βαχαρίδη

4. ΛΑΒΑΡΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

Και οι αγκαλιές, ιδιαίτερα οι αγκαλιές
Θα μένουν πίσω καλοσχηματισμένες
για ώρες πολλές

Handwritten text in a cursive script, oriented vertically on the right side of the page. The text is difficult to decipher due to the cursive style and the texture of the background.

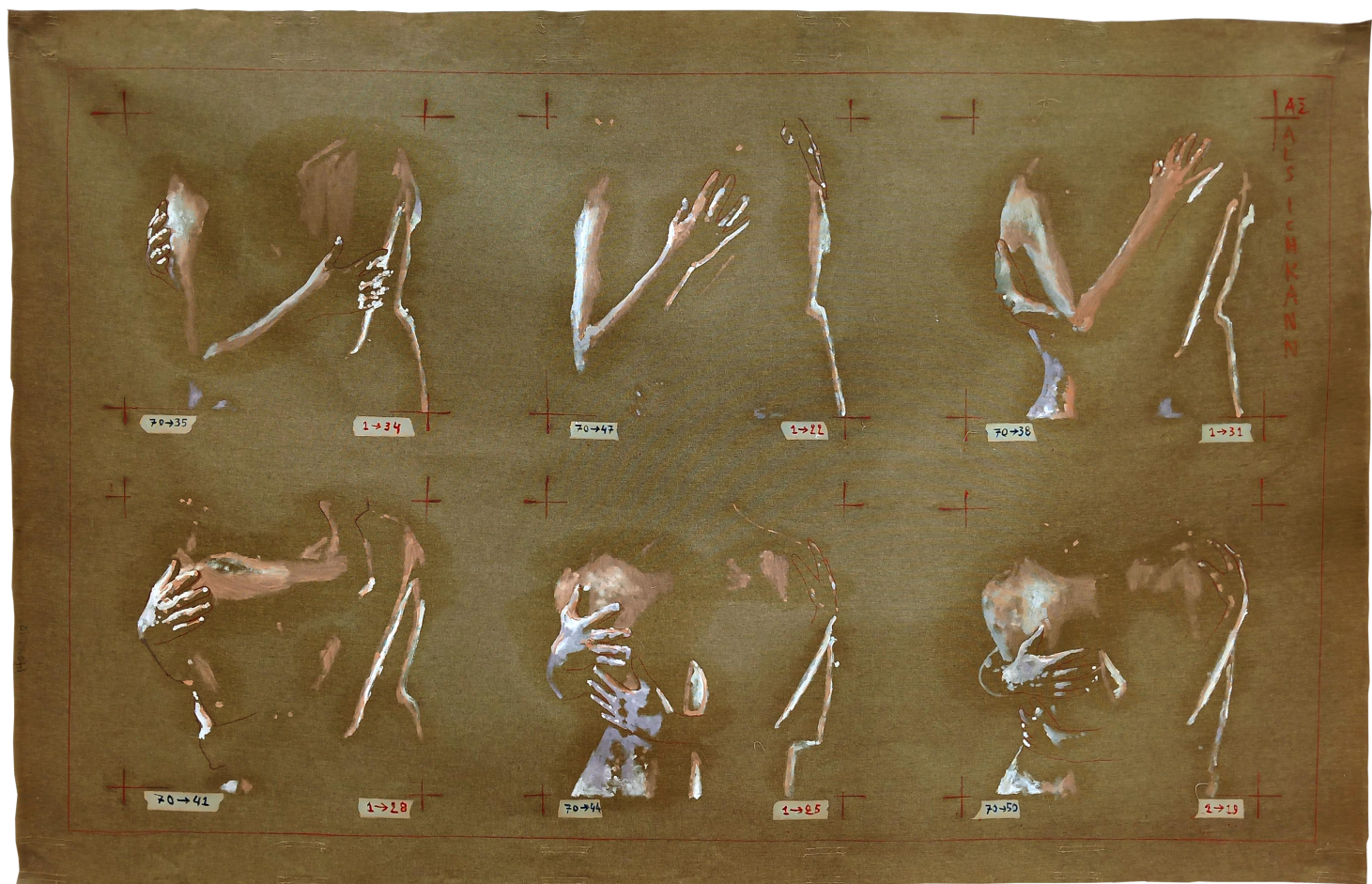

Δάβαρο του έρωτα
λάδι σε ατελάρωτο, απροετοίμαστο λινό
70 x 200 εκ., 2022

← λεπτομέρεια

→35

→34

Λάβυρος του έρωτα
λάδι σε ατελάρωτο, απροετοίμαστο καμβά
140 x 210 εκ., 2024

← λεπτομέρεια

5. ΠΙΝΑΚΕΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

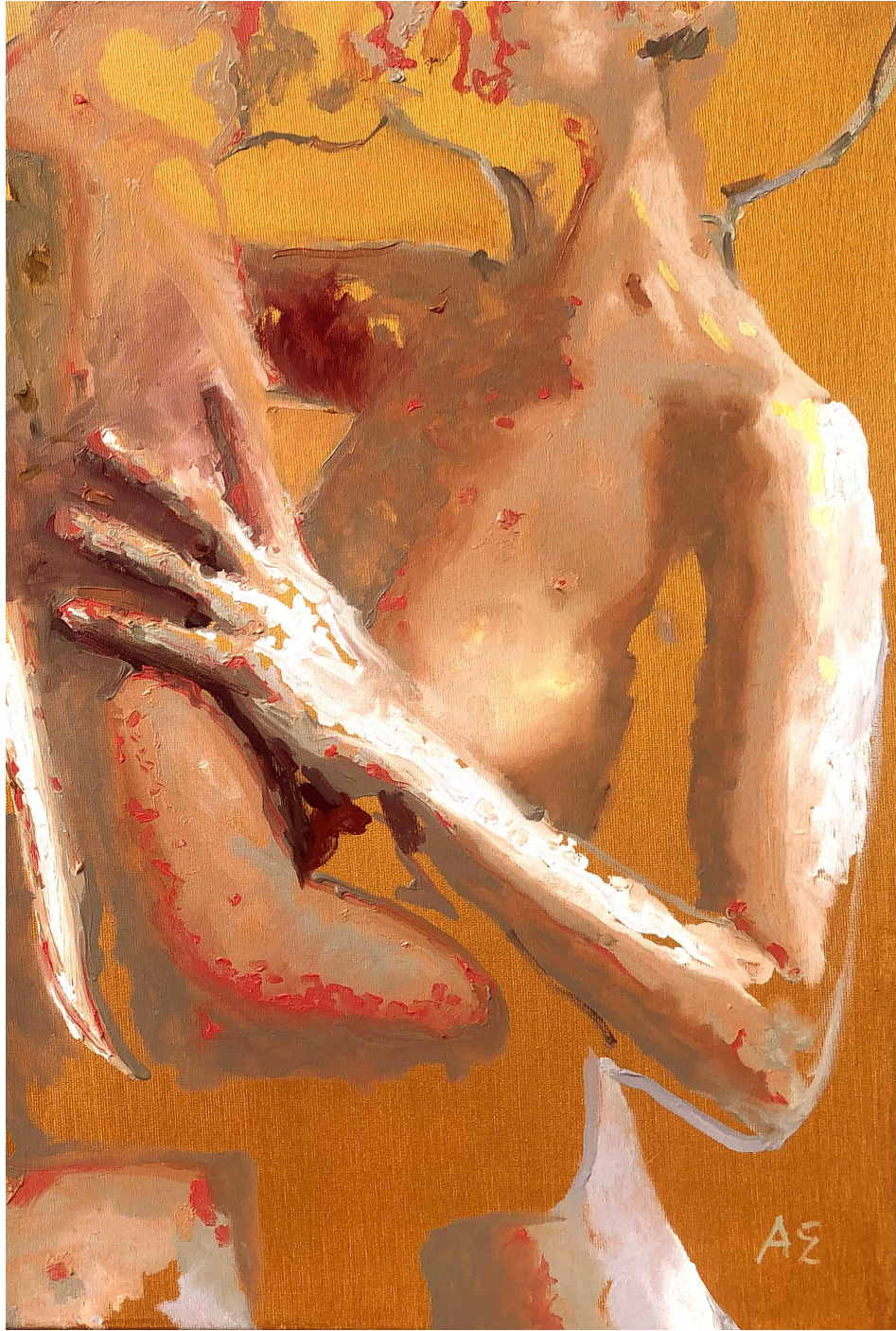
Ακόμα κι όταν τα χέρια θα 'χουν φύγει

Ακόμα κι όταν οι άνθρωποι θα 'χουν φύγει.

Αγκαλιά με το φάντασμα σου
90 x 120 εκ., λάδι σε καμβά, 2024

Αγκάλιαζέ με (non finito)
60 x 40 εκ., λάδι σε καμβά, 2024

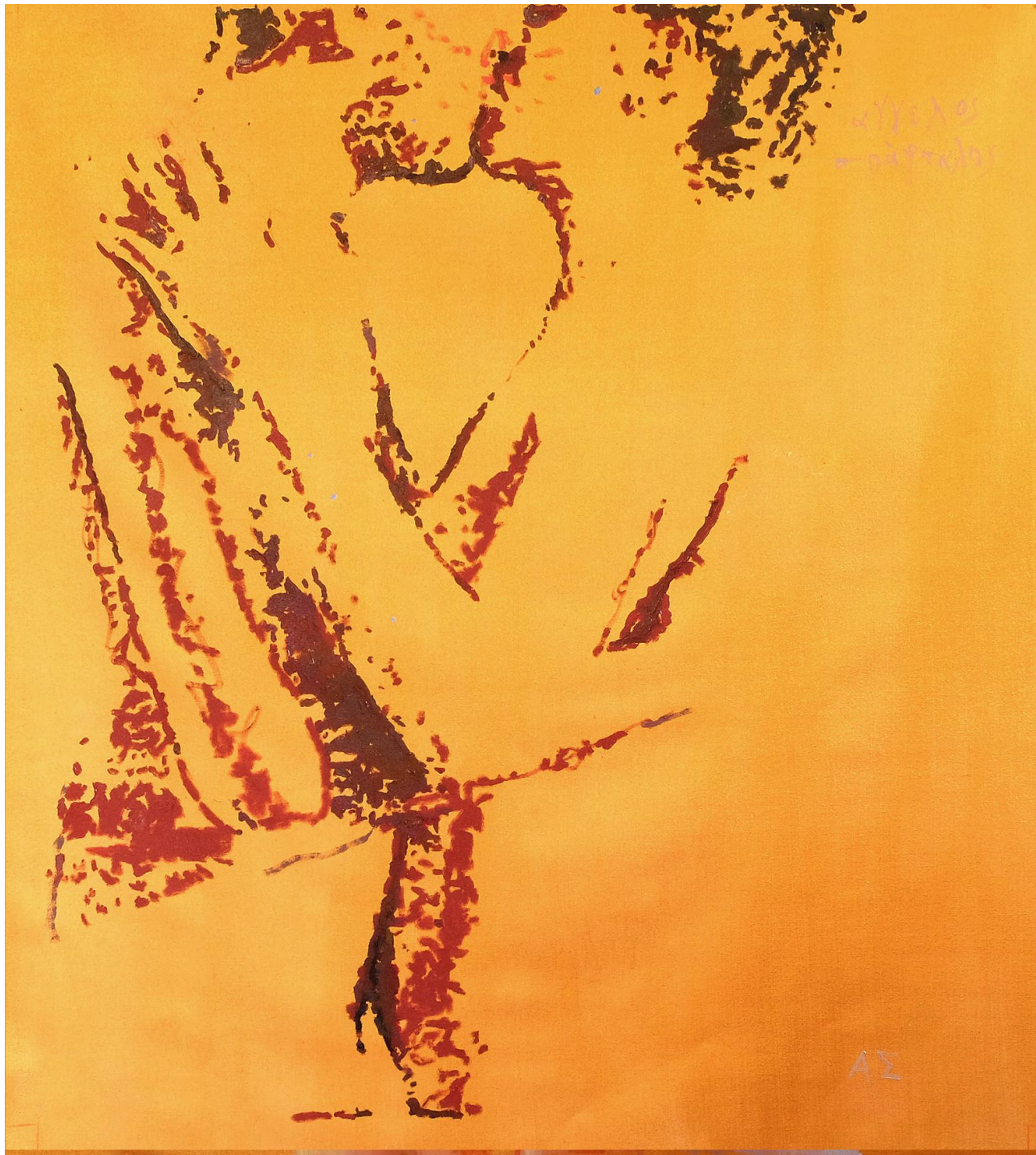
Είσαι εδώ #1
80 x 90 εκ., λάδι σε καμβά, 2024

Είσαι εδώ #2
80 x 90 εκ., λάδι σε καμβά, 2024

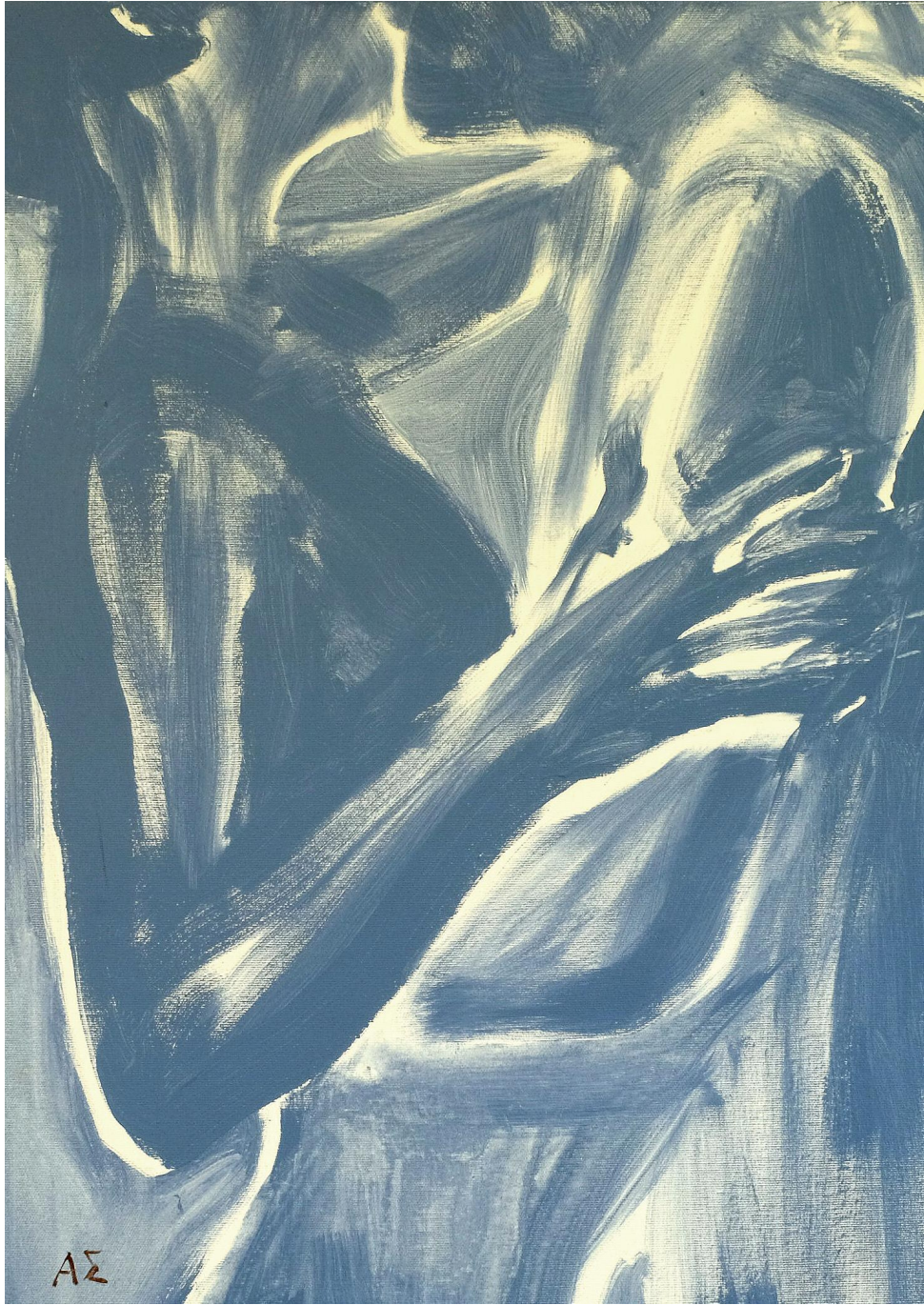
Είσαι εδώ #3
80 x 90 εκ., λάδι σε καμβά, 2024

Και να μείνεις εδώ #1
50 x 70 εκ., λάδι σε καμβά, 2024

Και να μείνεις εδώ #2
50 x 70 εκ., ακρυλικό σε καμβά, 2024

Και να μείνεις εδώ #3
50 x 70 εκ., ακρυλικό σε καμβά, 2024

Από το βιβλίο του Άγγελου Σπάρταλη →
«Ο ποιητής του Facebook»
εκδόσεις Ίαμβος, 2013, σελ. 87

Οι αγκαλιές

I

Θα ξυπνήσω κι άλλα χειμωνιάτικα πρωινά
στην αγκαλιά σου
Ακόμα κι όταν εσύ θα 'χεις φύγει

Σ' αυτό το δωμάτιο
Και σε κάθε δωμάτιο
Τα χέρια των ανθρώπων
θα σχηματίζουν σχήματα διαρκείας

Φτερά διαρκείας
Καρδιές διαρκείας
Αγκαλιές διαρκείας

Και οι αγκαλιές, ιδιαίτερα οι αγκαλιές
Θα μένουν πίσω καλοσχηματισμένες
για ώρες πολλές

Ακόμα κι όταν τα χέρια θα 'χουν φύγει
Ακόμα κι όταν οι άνθρωποι θα 'χουν φύγει.

Ο Άγγελος Σπάρταλης (1973) είναι ζωγράφος, συγγραφέας και κινηματογραφιστής. Μεγάλωσε στην Κρήτη και στο Düsseldorf της Γερμανίας. Είναι απόφοιτος του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (Μηχανολογία- Αεροναυπηγική).

Έχει αποσπάσει μεταξύ άλλων το Βραβείο Καινοτομίας και Ψηφιακών Εφέ της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου (2014) και τον Χρυσό Ψηφιακό Αλέξανδρο μαζί με το Βραβείο Κοινού του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (2008).

Το 2014 η Titanium Yiayiannos Gallery του αφιέρωσε το περίπτερό της στη φουάρ ART-ATHINA όπου παρουσιάστηκε η έκθεσή του «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται» σε επιμέλεια Μάνου Στεφανίδη.

Το 2015 το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Κρήτης συνδιοργάνωσε μαζί με τον Δήμο Αγίου Νικολάου Κρήτης την έκθεσή του «Η απολογία του Σωκράτη στο Kaufbeuren» σε επιμέλεια Μαρίας Μαραγκού.

Το 2022 και το 2024 η SIANTI gallery – Εικαστικός Κύκλος, του αφιέρωσε το περίπτερό της στη φουάρ ART-THESSALONIKI όπου εξέθεσε τη δουλειά του σε επιμέλεια Μάνου Στεφανίδη και Χάρη Καμπουρίδη. Είχε προηγηθεί ατομική του έκθεσή στη SIANTI gallery τον Οκτώβρη του 2021 στην Αθήνα.

Ζει στα Εξάρχεια και στον Άγιο Νικόλαο Κρήτης.

